

sende deres Lærlinge til de tekniske Skoler. Ved den tekniske Skole i Aarhus gaar der ca. 1,000 Lærlinge, i den tekniske Skole i København gaar der ca. 3,600 Lærlinge, men det er jo et forbavsende ringe Tal i Forhold til de Lærlinge, som findes. Hvorfor viser Mestrene ikke deres Interesse for Skolen ved at sende deres Lærlinge derhen? Ser man hen til det økonomiske Omraade, viser det sig, at i Aaret 1914—15 var det offentlige Tilskud, Statens, Kommunernes og Amtsradaenes til de tekniske Skoler 633,176 Kr., og Haandværkerforeningernes Tilskud var 57,276 Kr. Sammenligner man de to Beløb, maa man dog indrømme, at den Interesse, der er vist af Haandværkermestrene, er overordentlig ringe ved Siden af den, som det offentlige har vist, og Svendene er jo ogsaa en Del af det offentlige, og saa kan man vel nok indrømme, at Svendene gennem den Indflydelse, de har gennem Rigsdagen, har været med til at sætte Statstilskuddet op til den Størrelse, det har. Jeg erindrer saaledes, at i den første Tale, jeg holdt her i Tinget, gjorde jeg mig til Talsmand for et større Tilskud. Jeg har derimod ikke hørt synderligt fra de Herrer Arbejdsgiverrepræsentanters Side, naar jeg undtager det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds.

Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds kom endvidere med en Udtalelse om, at Mestrenes Værksteder ikke kan erstattes ved Skoler af nogen Art. Jo, det kan sikkert lade sig gøre, og den Tid vil nok komme, da man bliver nødt til at lade Mesterlæren erstatte med Skoleuddannelsen. Det er for øvrigt den Form, man er inde paa paa mangfoldige Omraader: vore Læger bliver uddannet paa Skoler, vore Lærere, vore Embedsmænd bliver uddannet paa Skoler. Hvad skulde der være i Vejen for, at ogsaa vore Haandværkere skulde kunne uddannes paa Skoler? Ikke Spor!

Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har præciseret Udtrykket „fra anden Side“ saaledes, at naar der gives Tilskud til Drift af en Værkstedundervisning, behøver dette Tilskud ikke at komme fra Faget, men kan ogsaa komme fra anden Side. Naar et kommunalt Raad eller et Amtsråd ønsker at støtte en saadan Undervisning, berettiger det altsaa denne Undervisning til at faa Tilskud af Staten. Det glæder mig ligeledes at høre den højtærede Minister fastslaa, at der ved „Organisation for Faget“ lige saa vel skal forstaaes en Fagforening som en Mesterorganisation. Hvorvidt det ærede Medlem for Køben-

havns 1ste Valgkreds (Wulff) kan akkviescere ved denne Udtalelse, faar naturligvis blive hans Sag. Jeg indrømmer gerne den højtærede Minister, at den Ordning af Tilsynet, som nu foreslaas, betegner et Fremskridt fra den nuværende — det var heller ikke godt andet —, men jeg hævder alligevel, at skal man nøjes med tre Konsulenter, faar Konsulentinstitutionen ikke synderlig Betydning, fordi den tekniske Skole spænder over saa overordentlig mange og højst forskellige Omraader. Det kan maaske lykkes at finde enkelte Mænd, som kan varetage Konsulentvirksomheden i flere forskellige Fag, men det bliver dog kun rent undtagelsesvis, og jeg tror, at Konsulenterne ret hyppigt vil komme til at skifte. Det maa derfor kræves, at hver Konsulent som Regel kun faar eet Omraade under sig. Men i øvrigt forstaar jeg den højtærede Minister saaledes, at han er villig til en Forhandling om at udvide Konsulenternes Antal, og det udtaler jeg min Glæde over.

Den højtærede Minister var bange for, at man vilde svække Arbejdsgivernes Interesse, hvis man ændrede Lovforslagene i den Retning, jeg ønsker. Jeg kan ikke se, at nogen som helst af de Ændringer, jeg har tilladt mig at foreslaa, skulde kunne svække Arbejdsgivernes Interesse. Og hvis noget saadant skulde blive Tilfældet, vilde det jo vise, at Arbejdsgiverne kun nærede Interesse for den tekniske Undervisning, fordi de nu har Magten over den. Man skulde dog ikke synes, at de kunde have noget imod, at andre vil arbejde med paa den samme Sag, som de har saa stor Kærlighed til.

Jeg takker endvidere den højtærede Minister, fordi han tilsagde sin Medvirkning til at gennemføre Dagundervisning, men jeg tror, den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at man kan gennemføre den ved forsøgsvis at indføre den efterhaanden i de store Byer. Nej, saaledes gaar det ikke til. Dertil er Modstanden fra Mestrenes Side alt for stor. Hunden ligger begravet et helt andet Sted. Den højtærede Minister mente, at man kunde udskyde det Tidspunkt, hvor Skolerne blev offentlige Skoler, indtil det viste sig, at Mesterorganisationerne var stivnede i den Anskuelse, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds nærer med Hensyn til Dagundervisningen, men Forholdet er netop det, at saa længe de tekniske Skoler er private Skoler, bliver der ikke Dagundervisning; saa hvis den højtærede Minister vil medvirke til, at der bliver Dagundervisning, og det har han